Tunnistetiedot poistettu

Asia C-129/22

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

24.2.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Verwaltungsgericht Darmstadt (Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

21.2.2022

Kantaja:

EF

Vastaaja:

Stadt Offenbach am Main

[– –]

VERWALTUNGSGERICHT DARMSTADT

VÄLIPÄÄTÖS

Hallintolainkäyttömenettelyssä, jonka osapuolet ovat

EF,
[– –]
Pakistanin kansalainen,

kantaja,

[– –]

TYÖASIAKIRJA

vastaan

Stadt Offenbach am Main [– –],

vastaaja,

ja joka koskee oleskelulupaa**,**

Verwaltungsgericht Darmstadt (Darmstadtin hallintotuomioistuin) on [– –] [– –] päättänyt 21.2.2022 seuraavaa:

Asian käsittelyä lykätään.

Euroopan unionin tuomioistuimelta pyydetään ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

1. Voiko kolmannen maan kansalainen, jolle ensimmäinen jäsenvaltio (nyt esillä olevassa asiassa Italia) on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman direktiivin 2003/109/EY mukaisesti, vaatia toista jäsenvaltiota (nyt esillä olevassa asiassa Saksa) uusimaan hänelle direktiivin 2003/109/EY 14 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen täytäntöön panemiseksi myönnetyn oleskeluluvan tarvitsematta osoittaa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman olemassaoloa?

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi:

2. Onko pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman katsottava olevan edelleen olemassa toisessa jäsenvaltiossa pelkästään siksi, että kolmannen maan kansalaisella on ensimmäisen jäsenvaltion toistaiseksi myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa, vaikka hän ei olekaan kuuteen vuoteen oleskellut sen jäsenvaltion alueella, joka on myöntänyt hänelle mainitun aseman?

Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi:

3. Onko toinen jäsenvaltio oleskeluluvan uusimisen yhteydessä toimivaltainen tutkimaan oikeuden säilyttää pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ja tarvittaessa kieltäytymään uusimasta oleskelulupaa, vai onko ensimmäinen jäsenvaltio toimivaltainen toteamaan myöhemmin tapahtunut mainitun aseman menettäminen?

Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi:

4. Tarvitaanko tällöin tutkittaessa direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaista menettämisperustetta kansallinen täytäntöönpanosäädös, jossa konkretisoidaan tosiseikat, jotka johtavat

TYÖASIAKIRJA

pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämiseen ensimmäisessä jäsenvaltiossa, vai riittääkö se, että kansallisessa oikeudessa säädetään ilman konkreettista viittausta direktiiviin, että toinen jäsenvaltio voi kieltäytyä uusimasta oleskelulupaa, ”jos ulkomaalainen ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa”?

PERUSTELUT

I. Tosiseikat

Pakistanissa 1.4.1964 syntynyt kantaja matkusti 1.4.2014 Italiasta Saksan liittotasavaltaan. Hänellä on ”permesso di soggiorno” lisämaininnoin ”illimitata” ja ”soggiornante di lungo periodo-CE”. Tuolloin toimivaltainen Landkreis Offenbachin (Offenbachin maapiiri) ulkomaalaisvirasto myönsi hänelle hakemuksesta ulkomaalaisten oleskelusta, työskentelystä ja kotouttamisesta liittovaltion alueella annetun lain (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet, jäljempänä AufenthG) 38 a §:n nojalla oleskeluluvan, joka oli voimassa 9.7.2015 asti. Oleskelulupa uusittiin toistuvasti; viimeksi sen uusi nyt toimivaltainen Stadt Offenbach am Main (Offenbach am Mainin kaupunki). Kantajalla on 3.5.2025 asti voimassa oleva passi.

Maaliskuun 17. päivänä 2021 jätetty hakemus oleskeluluvan uusimiseksi AufenthG:n 38 a §:n nojalla hylättiin 27.4.2021 annetulla määräyksellä. Perusteluksi esitettiin lähinnä, että kantaja ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa, koska hän ei ole oleskellut Italiassa yli kuuteen vuoteen.

Kantaja nosti tästä 27.4.2021 annetusta ja hänelle 3.5.2021 tiedoksi annetusta määräyksestä kanteen 6.5.2021.

Kantaja vaatii, että

> vastaaja velvoitetaan kumoamalla 27.4.2021 annettu määräys myöntämään hänelle sijoittautumislupa,

toissijaisesti

> vastaaja velvoitetaan uusimaan hänen oleskelulupansa AufenthG:n 38 a §:n nojalla.

Vastaaja vaatii, että

> kanne hylätään.

Tunnistetiedot poistettu

TYÖASIAKIRJA

Perusteluissaan vastaaja viittaa lähinnä 27.4.2021 annetussa määräyksessä esitettyihin seikkoihin.

II. Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asiaa koskevat Saksan oikeussäännöt käyvät ilmi ulkomaalaisten oleskelusta, työskentelystä ja kotouttamisesta liittovaltion alueella annetun lain (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet, jäljempänä AufenthG), sellaisena kuin se julkaistiin 25.2.2008 (BGBl. I, s. 162), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 9.7.2021 annetun lain 3 §:llä (BGBl. I, s. 2467), seuraavista säännöksistä:

AufenthG:n 8 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”(1) Oleskeluluvan uusimiseen sovelletaan samoja säännöksiä kuin sen myöntämiseen.

– –”

AufenthG:n 38 a §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”(1) Ulkomaalaiselle, jolla on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema, myönnetään oleskelulupa, jos hän aikoo oleskella Saksan liittotasavallan alueella yli 90 päivää. 8 §:n 2 momenttia ei sovelleta.

– –”

AufenthG:n 51 §:n 9 momentin ensimmäisen virkkeen 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”(9) Pysyvä EU-oleskelulupa raukeaa ainoastaan, jos

1. – –

4. ulkomaalainen oleskelee kuusi vuotta Saksan liittotasavallan alueen ulkopuolella tai

5. – –”

AufenthG:n 52 §:n 6 momentissa säädetään seuraavaa:

”(6) Tämän lain 38 a §:n nojalla myönnetty oleskelulupa on peruutettava, jos ulkomaalainen ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa.”

TYÖASIAKIRJA

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta 25.11.2003 annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44):

Direktiivin johdanto-osan 21 perustelukappaleen ensimmäisessä virkkeessä todetaan seuraavaa:

”(21) Jäsenvaltion, jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen aikoo käyttää oleskeluoikeuttaan, olisi voitava tarkistaa, että kyseinen henkilö täyttää sen alueella oleskelun edellytykset.”

Direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”4. Sellainen pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, joka on oleskellut toisessa jäsenvaltiossa III luvun mukaisesti, ei ole enää oikeutettu säilyttämään ensimmäisessä jäsenvaltiossa hankittua pitkään oleskelleen henkilön asemaa, jos sama asema myönnetään toisessa jäsenvaltiossa 23 artiklan mukaisesti.

Joka tapauksessa kuuden vuoden poissaolon jälkeen sen jäsenvaltion alueelta, joka on myöntänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, asianomainen henkilö ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa kyseisessä jäsenvaltiossa.

Toisesta alakohdasta poiketen asianomainen jäsenvaltio voi sallia, että erityisistä syistä pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen säilyttää asemansa kyseisessä jäsenvaltiossa yli kuusi vuotta kestävien poissaolojaksojen aikana.”

Direktiivin 2003/109/EY 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen saa oikeuden oleskella yli kolmen kuukauden ajan muiden kuin sen jäsenvaltion alueella, joka on myöntänyt hänelle pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman, edellyttäen, että tässä luvussa asetetut edellytykset täyttyvät.

2. Pitkään oleskellut henkilö saa oleskella toisessa jäsenvaltiossa seuraavista syistä:

a) hän harjoittaa siellä taloudellista toimintaa palkattuna työntekijänä tai itsenäisenä ammatinharjoittajana; tai

b) hän suorittaa opintoja tai osallistuu ammattikoulutukseen;

c) muut syyt.”

Direktiivin 2003/109/EY 19 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Jos 14, 15 ja 16 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jollei 17 ja 18 artiklassa säädetyistä yleistä järjestystä, yleistä turvallisuutta sekä kansanterveyttä koskevista säännöksistä muuta johdu, toisen jäsenvaltion on myönnettävä pitkään oleskelleelle kolmannen maan kansalaiselle oleskelulupa, joka voidaan uusia.

Tunnistetiedot poistettu

TYÖASIAKIRJA

Kyseinen oleskelulupa uusitaan tarvittaessa hakemuksesta. Toisen jäsenvaltion on ilmoitettava päätöksestään ensimmäiselle jäsenvaltiolle.”

Direktiivin 2003/109/EY 22 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Niin kauan kuin kolmannen maan kansalainen ei ole saanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa, toinen jäsenvaltio voi tehdä päätöksen oleskeluluvan uusimisesta, kieltäytymisestä tai oleskeluluvan peruuttamisesta ja henkilön ja hänen perheenjäsentensä velvoittamisesta kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen, mukaan lukien maastapoistamismenettelyt, mukaisesti poistumaan kyseisen jäsenvaltion alueelta seuraavissa tapauksissa:

a) edellä 17 artiklassa tarkoitetuista yleiseen järjestykseen tai yleiseen turvallisuuteen liittyvistä syistä;

b) kun 14, 15 ja 16 artiklassa säädetyt edellytykset lakkaavat täyttymästä;

c) kun kyseinen kolmannen maan kansalainen ei oleskele laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa.”

III. Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen perustelut

Ennakkoratkaisupyyntö koskee direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan, 14 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen sekä 22 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

Ennakkoratkaisukysymykset ovat merkityksellisiä asian ratkaisemisen kannalta, ja Euroopan unionin tuomioistuimen on tarpeen antaa niitä koskeva selvennys.

[– –] [toteamukset ensisijaisen vaatimuksen tutkimatta jättämisestä] Koska ensisijainen vaatimus on jätettävä tutkimatta, ennakkoratkaisukysymykset esitetään ottaen huomioon kantajan toissijainen vaatimus velvoittaa vastaaja uusimaan hänen oleskelulupansa AufenthG:n 38 a §:n nojalla.

AufenthG:n 38 a §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä – jolla pannaan täytäntöön direktiivin 2003/109/EY 19 artikla – säädetään, että ulkomaalaiselle, jolla on toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema, myönnetään oleskelulupa, jos hän aikoo oleskella Saksan liittotasavallan alueella yli 90 päivää. Toiseen jäsenvaltioon siirtymisen jälkeen oleskeluoikeus Saksan liittotasavallassa AufenthG:n 38 a §:n nojalla riippuu siitä, että toisen jäsenvaltion myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa on edelleen olemassa. AufenthG:n 38 a §:n 1 momentin ensimmäisessä virkkeessä nimittäin edellytetään, että ulkomaalaisella on ”oltava” pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema. Tämä edellytys pätee AufenthG:n 8 §:n 1 momentin kautta myös myönnetyn oleskeluluvan uusimiseen AufenthG:n 38 a §:n nojalla. Tosiasiallisen ja

TYÖASIAKIRJA

oikeudellisen tilanteen arvioimisen ja siten myös pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman olemassaolon kannalta ratkaiseva ajankohta on tosiseikaston toteavan tuomioistuimen viimeisimmän suullisen käsittelyn ajankohta.

Kantajan kanne voi menestyä vain, jos

- hänellä on oikeus oleskelulupansa uusimiseen pitkään oleskelleena kolmannen maan kansalaisena AufenthG:n 38 a §:n 1 momentin nojalla luettuna yhdessä 8 §:n 1 momentin kanssa riippumatta siitä, onko hänellä tosiseikaston toteavan tuomioistuimen viimeisimmän suullisen käsittelyn ajankohtana vielä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema Italiassa, tai

- vastaaja on perusteettomasti tutkinut Italiassa annetun pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan olemassaolon ja todennut, että sitä ei enää ole olemassa.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys:

Menettelyssä on tämän vuoksi tarkasteltava sitä, oliko kantajalla, jolla myönnettäessä ensimmäinen oleskelulupa AufenthG:n 38 a §:n nojalla 10.7.2014 oli Italian myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa (”soggiornante di lungo periodo-CE” lisämaininnalla ”illimitata”), tämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa myös vielä uusimisen ajankohtana. Kanne nimittäin menestyisi, jos kantajan olisi osoitettava pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema ainoastaan ensimmäisen oleskeluluvan myöntämisen yhteydessä. Kansallinen tuomioistuin kytkee tällä ennakkoratkaisukysymyksellä nyt esillä olevan asian Hessischer Verwaltungsgerichtshofin (Hessenin hallintotuomioistuin) 17.12.2021 Euroopan unionin tuomioistuimelle esittämään ennakkoratkaisupyyntöön [– –][(asia C-829/21)]. Jaosto on taipuvainen katsomaan vastoin Hessischer Verwaltungsgerichtshofin näkemystä, että pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman on oltava olemassa myös vielä uusimishakemuksen ajankohtana. Direktiivin 2003/109/EY 22 artiklan 1 kohdan b alakohdassa nimittäin säädetään, että toinen jäsenvaltio voi kieltäytyä uusimasta oleskelulupaa, kun 14, 15 ja 16 artiklassa säädetyt edellytykset lakkaavat täyttymästä. Viittaamalla direktiivin 2003/109/EY 14 artiklaan kytketään asia myös uusimismenettelyn osalta pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa koskevaan vaatimukseen. Lisäksi direktiivin johdanto-osan 21 perustelukappaleessa todetaan, että jäsenvaltion, jossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen aikoo käyttää oleskeluoikeuttaan, olisi voitava tarkistaa, että kyseinen henkilö täyttää sen alueella oleskelun edellytykset.

Toinen ennakkoratkaisukysymys:

Kanne menestyisi kuitenkin myös silloin, jos kantajan täytyy esittää ainoastaan voimassa oleva oleskelulupa, jolla dokumentoidaan se, että hänellä on direktiivin

Tunnistetiedot poistettu

TYÖASIAKIRJA

2003/109/EY 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa, sen osoittamiseksi että hänellä on pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema. Koska kantajalla on – direktiivin 2003/109/EY 8 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetyt vähimmäisvaatimukset ylittävällä tavalla – toistaiseksi (”illimitata”) myönnetty pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa, hän on osoittanut pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemansa, vaikka hän ei olekaan kuuteen vuoteen oleskellut sen jäsenvaltion alueella, joka myönsi hänelle tämän aseman.

Ajallisesti vielä vanhenemattoman pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan esittämistä puoltaa siihen liittyvä menettelyn yksinkertaistaminen. Toinen jäsenvaltio voisi päättää oleskeluluvan myöntämisestä tai uusimisesta ilman sisällöllistä tutkintaa. Seikoista, jotka johtavat mahdollisesti aseman menettämiseen, on ilmoitettava ensimmäiselle jäsenvaltiolle kansallisen yhteyspisteen kautta direktiivin 2003/109/EY 25 artiklan mukaisesti, jotta tämä voi suorittaa tutkinnan.

Pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan huomioon ottamista vastaan uusimismenettelyssä puhuu se, että direktiivissä erotetaan toisistaan pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asema, joka direktiivin 2003/109/EY 8 artiklan 1 kohdan mukaan on pysyvä jollei 9 artiklasta muuta johdu, ja oleskelulupa, joka myönnetään kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta 13.6.2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1030/2002 säädettyjen sääntöjen ja vakiomallin mukaisesti.

Mikäli ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastataan kieltävästi, sekä oleskeluluvan myöntäminen että sen uusiminen toisen jäsenvaltion toimesta olisi kytköksissä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaan, joka – kuten direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 6 kohta osoittaa – on riippumaton siitä, onko henkilöllä näytöksi kelpaava asiakirja pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskeluluvan muodossa.

Toisen jäsenvaltion suorittamalla aseman menettämisen tutkimisella direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisen aseman menettämisen perusteen perusteella ei tällöin olisi direktiivin 2003/109/EY 14 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen täytäntöön panemiseksi myönnetyn oleskeluluvan uusimista koskevan kysymyksen lisäksi vaikutusta, sillä aseman peruuttaminen on yksinomaan sen jäsenvaltion tehtävä, joka on myöntänyt aseman kolmannen maan kansalaiselle. Se ei myöskään johda siihen, että toinen jäsenvaltio tarkistaisi, täyttyivätkö myöntämisen edellytykset ensimmäisessä jäsenvaltiossa tosiasiallisesti. Tällainen tutkinta olisi nimittäin vastoin unionin oikeuden periaatetta, joka koskee yhdenmukaistettuihin oikeussääntöihin perustuvien viranomaispäätösten vastavuoroista tunnustamista. Oleskelulupien vastavuoroisen tunnustamisen periaate, joka muodostaa pysyviä oleskelulupia koskevalla direktiivillä käyttöön otetun järjestelmän perustan (ks. direktiivin 2003/109/EY johdanto-osan 17 perustelukappale), evättäisiin, jos toisen

TYÖASIAKIRJA

jäsenvaltion katsottaisiin olevan oikeutettu kieltäytymään tunnustamasta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämää pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupaa vedoten kansallisiin oikeussääntöihinsä. Tutkimisella direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisen menettämisperusteen perusteella ei kuitenkaan pyritä nimenomaisesti oleskeluluvan myöntämisen laillisuuden selvittämiseen vaan siinä kyseenalaistetaan oleskeluluvan olemassaolo ainoastaan myöhemmin todettujen seikkojen perusteella, toisin sanoen kuusi vuotta kestäneen ensimmäisen jäsenvaltion ulkopuolella oleskelun perusteella. Asia voi olla toisin tutkittaessa direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen menettämisperusteen perusteella, mutta tämä peruste ei koske nyt esillä olevaa asiaa.

Kolmas ennakkoratkaisukysymys:

Mikäli toista jäsenvaltiota ei oleskeluluvan uusimisen yhteydessä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman osalta sido ensimmäisen jäsenvaltion toistaiseksi myöntämä oleskelulupa direktiivin 2003/109/EY 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti, on selvitettävä, onko se toimivaltainen tutkimaan aseman menettämisen direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla ja tarvittaessa kieltäytymään uusimasta oleskelulupaa AufenthG:n 38 a §:n nojalla.

Tältä osin on tarkasteltava tutkintavaltuuksia: Onko ensimmäisen jäsenvaltion todettava aseman menettäminen vai onko myös toinen jäsenvaltio toimivaltainen suorittamaan vastaavan tutkinnan direktiivin 2003/109/EY 14 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen täytäntöön panemiseksi myönnetyn oleskeluluvan uusimisen yhteydessä?

Saksan oikeuden mukaan Saksalla on tutkintavaltuudet. AufenthG:n 52 §:n 6 momentissa säädetään, että AufenthG:n 38 a §:n nojalla myönnetty oleskelulupa on ”peruutettava”, jos ulkomaalainen ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Mikäli AufenthG:n 38 a §:n nojalla jo myönnetty oleskelulupa on peruutettava, tätä säännöstä on sanamuotonsa lisäksi pidettävä samalla kieltäytymisperusteena, sillä olisi epäjohdonmukaista uusia oleskelulupa AufenthG:n 38 a §:n nojalla, jotta se voidaan peruuttaa saman tien.

AufenthG:n 52 §:n 6 momentin nojalla ei tutkita sitä, onko pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa myönnetty oikeutetusti, vaan se, ovatko edellytykset jääneet täyttymättä myöhemmin ensimmäisen jäsenvaltion ulkopuolella tapahtuneen oleskelun aikana. Tutkimalla, voidaanko kieltäytyä uusimasta oleskelulupaa AufenthG:n 38 a §:n nojalla, koska kolmannen maan kansalainen on menettänyt pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa, asia kytketään – kuten kansallisiin lainvalmisteluasiakirjoihin sisältyvistä tämän säännöksen perusteluista

Tunnistetiedot poistettu

TYÖASIAKIRJA

(Bundestagsdrucksache 16/5056, s. 181) ilmenee – direktiivin 2003/109/EY mukaisiin menettämisperusteisiin.

Käsiteltävänä olevassa asiassa on tarkasteltava aseman menettämistä pitkään oleskelleena kolmannen maan kansalaisena konkreettisesti direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan osalta, sillä asiakirjojen perusteella on syytä katsoa, että kantaja on saavuttuaan Saksaan 1.4.2014 oleskellut maassa yhtäjaksoisesti eikä tämän vuoksi ole myöskään oleskellut enää kuuteen vuoteen Italian alueella.

Ensimmäisen jäsenvaltion tutkintavaltuuksia puoltaa sitä vastoin direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan poikkeussäännös. Sen mukaan asianomainen jäsenvaltio voi toisesta alakohdasta poiketen sallia, ”että erityisistä syistä pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen säilyttää asemansa kyseisessä jäsenvaltiossa yli kuusi vuotta kestävien poissaolojaksojen aikana”. Mikäli ensimmäinen jäsenvaltio voi kuitenkin erityisistä syistä pidentää kuuden vuoden mittaista oleskelun kestoa, joka lähtökohtaisesti johtaa aseman menettämiseen, tämä puoltaa sen ensisijaisia tutkintavaltuuksia.

Neljäs ennakkoratkaisukysymys:

Mikäli toinen jäsenvaltio on toimivaltainen tutkimaan pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman ensimmäisessä jäsenvaltiossa, on lisäksi tarkasteltava sitä, onko Saksa riittävällä tavalla pannut direktiivin säännökset täytäntöön tällaista tutkintaa varten.

Mikäli kyseessä on AufenthG:n 9 a §:ssä tarkoitettu Saksan myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa (niin sanottu pysyvä EU-oleskelulupa), Saksa on pannut direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan täytäntöön AufenthG:n 51 §:n 9 momentin ensimmäisen virkkeen 4 kohdalla. AufenthG:n 51 §:n 9 momentin ensimmäisen virkkeen 4 kohdassa säädetään, että pysyvä EU-oleskelulupa raukeaa, jos ulkomaalainen oleskelee kuusi vuotta Saksan liittotasavallan alueen ulkopuolella. Tätä säännöstä ei sovelleta toisen jäsenvaltion myöntämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupaan.

Mikäli kyseessä on toisen jäsenvaltion myöntämä pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen EU-oleskelulupa, Saksa on sisällyttänyt AufenthG:n 52 §:n 6 momenttiin säännöksen, jonka mukaan AufenthG:n 38 a §:n nojalla myönnetty oleskelulupa on peruutettava eikä sitä sen vuoksi myöskään voida uusia, jos ulkomaalainen menettää pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa. Säännöksessä ei kuitenkaan säädetä menettämisperusteista eikä siinä nimenomaisesti viitata direktiivissä 2003/109/EY säädettyihin menettämisperusteisiin.

Tämän vuoksi on tarkasteltava sitä, tarvitaanko tutkittaessa direktiivin 2003/109/EY 9 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaista menettämisperustetta kansallinen täytäntöönpanosäädös, jossa konkretisoidaan tosiseikat, jotka johtavat

TYÖASIAKIRJA

pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen aseman menettämiseen ensimmäisessä jäsenvaltiossa, vai riittääkö se, että kansallisessa oikeudessa säädetään ilman konkreettista viittausta direktiiviin, että toinen jäsenvaltio voi kieltäytyä uusimasta oleskelulupaa, ”jos ulkomaalainen ei ole enää oikeutettu säilyttämään pitkään oleskelleen kolmannen maan kansalaisen asemaa toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa”.

Ottaen huomioon selvitettävät oikeudelliset kysymykset jaoston mielestä on oikeuden kehittämiseksi ja oikeuden yhtenäisyyden varmistamiseksi tarpeen (ks. SEUT 267 artiklan toinen kohta) esittää tulkintakysymykset Euroopan unionin tuomioistuimen selvitettäviksi.

[– –] [menettelyä koskevat tiedot]

[– –]

TYÖASIAKIRJA

Tunnistetiedot poistettu